

Vi deler system med lande som Irland, Schweiz og Norge og Sverige, altså vores to nabolande i Norden, og det turde ikke være nogen dårlig anbefaling for, at det system altså kan være hæderligt og ordentligt.

I virkeligheden leverer Socialistisk Folkeparti med deres opremsning af, hvordan systemet er i de forskellige europæiske lande, det allerbedste argument for at få fælles regler i EU på det her område. Der bør nemlig være fælles regler for, hvordan vi behandler asylansøgninger i de forskellige lande, og jeg ville gerne have, at det var noget, som kunne fremgå af SF's forslag, at det i høj grad var ønskeligt, at man lavede fælles minimumsregler for asylsagsbehandlingen.

(Kort bemærkning).

Knud Erik Hansen (SF):

Jeg vil da godt straks sige, at hvis bemærkningerne til beslutningsforslaget kan forstås på den måde, som fru Elisabeth Arnold beskrev det, og som om det var en generel beskyldning mod Flygtningenævnet om, at de gjorde et dårligt arbejde, vil jeg godt sige klart, at det er det ikke. Når vi siger magtbrynde, så henviser vi til en praksis, som jeg har forstået man efterhånden faktisk har ændret, men på det tidspunkt, hvor nogle af sagerne blev rejst, var der nogle meget korte beskrivelser, som for os at se var magtbrynde, og der var konkret henvist til en bestemt praksis.

Når jeg her har sagt tvivlsomme afgørelser, er det ikke nødvendigvis, fordi det er mennesker, der sidder og laver noget tvivlsomt og lyssky, men når det er svære sager, kan det være tvivlsomt, om man nu rammer rigtigt. Så hermed være sagt, at det ikke er en anklage mod de personer, der sidder i Flygtningenævnet.

Men jeg vil godt spørge fru Elisabeth Arnold, for det er jo meget en diskussion om instanser – når nu fru Elisabeth Arnold nævnte Ombudsmanden, vil jeg sige, at vores forslag slet ikke går på Ombudsmanden, for Ombudsmanden kan jo ikke gå ind og vurdere sagerne – hvorfor asylansøgere skal have en anden praksis end andre? Normalt har man mulighed for at anke til en domstol i to instanser, og her har man højst én.

(Kort bemærkning).

Elisabeth Arnold (RV):

Det blev ved udlændingelovens oprindelige vedtagelse i 1983 besluttet at etablere et dom-

stolslignende organ, som ikke havde noget med det politiske system at gøre, og som ikke var underkastet en ministers forgodtbefindende, altså en instans, som lå uden for det administrative system, her Udlændingestyrelsen. Man trak altså afgørelsen væk fra det politiske system. Det er en meget, meget, meget vigtig afgørelse for disse sager her. Ved den lejlighed etablerede man Flygtningenævnet, som skulle være et domstolslignende organ.

Når man valgte et domstolslignende organ og ikke selve domstolene, var det selvfølgelig for at skåne domstolene for også disse sager. Det svarer altså til et arkenavn eller en anden form for udenretlig afgørelse, som man kan foretage.

Det er en politisk beslutning, man tog i 1983. Så vidt jeg husker, var SF fuldstændig enig i den beslutning, at det ikke skulle være i det almindelige retssystem, alle disse sager skulle afgøres. Så vidt jeg husker, var SF også for den ændring dengang, men jeg kan selvfølgelig huske forkert.

Jeg kan ikke huske, om der var andre spørgsmål. Hvis der var, må hr. Knud Erik Hansen gentage dem.

(Kort bemærkning)

Knud Erik Hansen (SF):

Jeg vil lige kort sige, at det da er klart, vi er enige i, at vi ikke skal have et system, der er politisk infiltreret. Når det er nævnt, at det er sådan i nogle af de andre lande, er det så sandelig ikke nævnt som eksempel til efterfølgelse.

Vores forslag går heller ikke på, at vi skal have et andet organ end Flygtningenævnet. Det er faktisk vores opfattelse, at det er et godt organ og en god måde at anke på efter den administrative afgørelse i Udlændingestyrelsen og i det her tilfælde måske endda også bedre end en domstol.

Normalt har vi jo en praksis, hvor vi siger, at hvis man får en afgørelse fra en administrativ instans, kan man gå til en domstol. Hvis Flygtningenævnet er domstolen, er det første instans. Men så er det normalt sådan, at man faktisk kan anke en domstolskendelse til en højere instans, fra byretten til landsretten. Det er jo det princip, man afviger for asylansøgere, og det er det, vi har svært ved at forstå: at asylansøgere ikke skal have den samme retssikkerhed, som vi ellers har i en retsstat som Danmark.